

Beretning 2003

Vi er jo nødt til at starte årets beretning med, at vi er blevet bedsteforældre til endnu et sæt dejlige børnebørn – og atter fordelt på de to køn: Jasmin (forsiden sammen med Ulla) i august hos Flemming og Marianne, og Lucas (sammen med mig) i oktober hos Christian og Cathrine. Det er jo livsbekræftende.

Og skal vi fortsætte der, fortsætter de unges pendulløb ved at de i henholdsvis januar og februar begge flytter i eget hus i Skovlunde. Herefter vil vi få 2½ km til Flemming og Marianne og 5 km til Christian og Cathrine. Så kan det vist ikke gøres nemmere. Christian er fortsat i *Kort- og Matrikelstyrelsen*, hvor der er sket en række omvæltninger og besparelser – men det går ham godt. Flemming overlevede en sparerunde i november, men det var ikke rart, når man netop stod for huskøb. Både Marianne og Cathrine nyder deres barselsorlov.

Årets festligheder

Ullas moster Emmy fyldte 80 i marts, hvor vi lavede surprise-arrangement sammen med Majken og inviterede på en god restaurant på selve dagen. Den egentlige fest blev holdt på kinesisk restaurant i maj.

HH rundede endnu et skarpt hjørne og fejrede sin 75-årsdag med et vellykket arrangement 8.6 med familie og venner. Besøget på den anden side af Storebælt gav lejlighed til at aflægge Bjarke og Diana et besøg og se deres nyindrettede værksted og spændende salgslukaler – for ikke at tale om en gennemgribende ombygning af beboelsen.

Familien Stolpe har bidraget med to barnedåb og åbent hus i forbindelse med at John fyldte 60 – og overgik til pensionisttilværelsen.

Bekendtskab genopfrisket

Vi har i 2003 fornyet et gammelt bekendtskab med Elsebeth, som jeg ikke havde set siden jeg var en stor dreng. Elsebeth, som bor i Fredericia, er langt ude på min mors side i familie.. HH har hele tiden

holdt kontakt til Elsebeth, og da der var en kinesisk keramikudstilling i marts på *'Grimmerhus'* i Middelfart, inviterede vi os selv til et besøg. Bortset fra at udstillingen var spændende, fik vi nogle rigtig gode timers snak, og det viste sig vi var meget på bølgelængde. Det blev til spændende sightseeing i Fredericia og et smut til det rare sommerhus ved Bogense.

Källaremoen

Sæsonen startede allerede 28. marts og sluttede 16. november, så det blev 2 uger mere end sidste år.

Som Oliver siger: det regner da ikke i Sverige – og vejret har været godt i år - juni med masser af myg og knot.

Ulla havde købt et stort badebassin og i den varme sommer blev det virkelig et hit for Oliver og Josefine.

Det blev også et godt kantarel- og blåbærår.

Indimellem var der kommet vand i urimelige mængder, så skovvejene var oversvømmede og i efteråret blev det knastørt med stort set udtørrede grøfter og moser med nye muligheder for at gå gennem nogle ellers utilgængelige områder

Der var 2° inden døre, da vi kom 24. oktober, og der sad en lang istap ud af vandhanen i køkkenet. Det viste sig, at der havde været ÷ 13°. Der var ganske enkelt aldrig målt så lave temperaturer i oktober, og det kostede os et sprængt vandværk

Vi har linoliemalet fordør, og halvdelen af vinduerne er blevet malet og kittet til mejsefluglene store fornøjelse, idet de spiste det som slik

Vi oplevede at der er hugorme på grunden – og selv om man egentlig ikke må slå dem ihjel – ja så syntes vi ikke den skulle bo under vores verandaen.

Nye førstegangsgæster

Kurt og Lis var på deres første besøg i juni, hvor også Birger, Ingerlise og Nana senere var på et lynvisit i forbindelse med deres sommerferie.

Det lykkedes også at få passet en tur til Sverige ind i HH's og Elsebeths travle programmer, og vi havde nogle rigtig gode dage sammen i september, hvor knot og myg var fortrængt.

Optur og nedtur

Alle der modtager denne hilsen ved, at vi har haft en kamp mod Kong Alkohol, og at kampen ikke er vundet uden mén. Det har præget de sidste 2 år

Det har været sejt på den menneskelige plan. Arrene er endnu ikke helet helt, men nu er vi ved at komme på højkant igen

Jeg gik psykisk i dørken, så der blev ikke nogen Stolpe/Rishøj-påskefrokost på Højergårdsvej og ej heller nogen sommerfest.

Familiesamhörigheden har fået nogle alvorlige skrammer ved samme lejlighed, og vi har stort set ikke haft overskud til at se andre end børnene.

Vores fælles store trøst har været ødegården og ikke mindst, at vi næsten alle gange har haft Oliver med.

Drømmen der brast

Det er efterhånden flere år siden, at vi har været på langtur, og efter megen snak frem og tilbage blev vi enige om, at Kina kunne være et velegnet rejsemål.

Vi fik bestilt til oktober, Ulla forberedte sig med vanlig omhu – men så kom SARS-epidemien. Da den blev erklæret udryddet var rejsebureauet gået nedenom og hjem, og Ulla kunne alligevel ikke få ferie i oktober – så der fik vi en lang næse. Jeg må indrømme, at det nok berørte mig mest, da Ulla kompenserede ved at se frem til, at der ville dukke et barnebarn op meget tæt på den planlagte ferieperiode.

Årets *jazzfestival* bød bl.a. på en koncert med Svend Asmussen i Tivolis *Glassalen*. For nogle år siden oplede vi ham i Cirkusbygningen, så vi måtte vi gense denne aldrende kunstner som stadig er 'still going strong'. Derudover var der flere koncerter i Tivoli, hvor vi kunne udnytte det Tivoliabonnementskort, som vi fik i julegave.

...og det nødvendige

Ullas arbejdsplads har været gennem en stor sparerunde med fyringer, men Ulla blev hængende..

Ulla har stort set ikke haft weekend-vagter, og det har muliggjort de mange ture til ødegården. I det hele taget er den nedsatte arbejdstid en stor gevinst..

Jeg har stadig mange gode udfordringer på arbejdet – og kunne her i november glæde mig over, at vi opnåede en 3. plads som '*Årets supportorganisation 2003*'. Jeg har truet medarbejderne med, at jeg ikke går på pension, før vi er nummer ét – så de må oppe sig.

Diverse økonomiske stramninger har reduceret rejseaktiviteterne til Cebit og CA World-konferencen, som i år var i Las Vegas i 50° varme. Bortset fra at det var en rigtig god og givende konference, men ellers må de gerne flytte konferencen til et andet sted. Jeg har lidt svært ved at forholde mig til, at man kan leve inden døre og have alle faciliteter (selv om jeg var glad for *air condition* – man kunne faktisk ikke opholde sig udendørs)– for slet ikke at tale om casinoerne...

Fra Ulla og jeg var der i 1991 var det næsten ikke til at kende: det, vi havde oplevet, var revet ned og erstattet af noget mere fancy og større.

Jeg havde en frieftermiddag, hvor jeg tog en bustur til et gensyn med Hoover Dam, som heller ikke var til at kende.

2004 er firmamæssigt også et spareår, så der er ikke umiddelbart udsigt til andre spændende udlandsture på den konto.

Og så er det snart jul...

Ulla har i år lavet 'alternativ julekalender' til Oliver og Josefine, og der har været en vellykket og festlig julebagedag.

I år er børnene sammen med svigerfamilierne, og vi er inviteret sammen med Flemming og Marianne til Mariannes søster, som holder deres jul.

Historisk petitstof:

- Jeg havde jo planlagt at gå videre med at få beskrevet vores familiehistorie, men det er nu ikke rigtig blevet til noget. Vi havde en god weekend med HH for at få styr på personer på billeder, men den del af familien håber jeg, at HH får gjort færdig.
- Ulla har et tilsvarende hængeparti med sin moster Emmy, som er sidste chance for at få noget at vide om Ullas mor, så det skal der gøres noget aktivt ved i 2004.
- Vi har foretaget en konservativ låneomlægning, så al gæld er saneret og inklusive huset i Herlev og i Sverige sparer vi et pænt beløb hver måned.
- Källaremoen har fået sikret sit parkeringsområde med et tykt lag skærver
- Källaremoen har fået indhegnet haven og lavet 'smålandshegn' på den ene side.
- Begge vagtler er i live, men høsebestanden er med rævens hjælp reduceret til en enkelt.
- Vi har begge tilmeldt os donorregistret
- Ellers er der ikke foretaget udskejelser i år